

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Via Trium Dierum In Solitudinem Ad Sacrificandum
Domino Exod. 8. Seu Triduana Ven. Cleri Solitudo Et
Animi Collectio Deo Sacra Duce S. P. Ignatio Loyola,
Societatis Jesu Fundatore**

Zech, Michael

Ingolstadii ; Monachii ; Aug. Vindel., 1762

Meditatio II. De Amore Dei. Deus meretur amari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60697](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60697)

saluti, sed lucro & lufui continuo inten-
tus, perdit fensa pietatis & omnem vir-
tutum fcintillam ex bona educatione aut
fcholis haufam, & tandem feipfum ac
Deum perdit: fere ut Ifraelitæ surrexe-
runt ludere, * & pro Deo fuo vitulum
aureum adoraverunt.

Sed hæc, ut dixi, de *lufu immoderato*,
non de honefta recreatione.

NB. Idem dictum efto de *immoderato*
Ecclefiasticorum *luxu* in conviviis, com-
porationibus, alendis famulis, canibus,
equis &c.

DIES TERTIA.

MEDITATIO II.

De Amore Dei.
PRÆPARATIO.

Amor Dei finis Recollectionis no-
stræ, imo finis totius Creati-
onis, Redemptionis, Sancti-
ficationis, & omnium Dei Ope-
rum.

N 5

* Exod. 22.

rum. O quantum ergo interest, hanc unicam Meditationem bene peragi!

Igitur imaginare tibi, Timothee, te verba Dei audire, continuo clamantis: *Præbe, fili mi, cor tuum mihi.**

Et sane meretur Deus cor tuum, & totum amorem tuum

I. Propter te, quia prior te amavit infinite.

II. Propter se, quia in se ipso est infinite amabilis.

En duo Puncta ultimæ Meditationis, simul & duos fontes omnis Amoris; amamus enim, qui nos amant: & hic amor est æquus, & velut remuneratio amoris; amor enim compensari non potest, nisi amore, seu redamando.

Amamus præterea, imo non possumus non amare, quod est amabile: & hic amor est necessarius, & velut naturalis census cordis nostri.

Tu modo, Timothee, si unquam ardentius suspira; *Veni Sancte Spiritus: mentes tuorum visita: accende lumen sensibus: infunde amorem cordibus.*

PUN-

* Prov. 28:

PUNCTUM I.

*Deus meretur a nobis amari, quia
prior nos amavit.*

Verissime Seneca: *Vis, ut ameris? ama;* * *magnes enim, stimulus, & fomes amoris est amor.*

Hanc reciprocum ab homine amorem eliciendi regulam ipse Deus observavit: *Ipse prior dilexit nos.* **

Ergo Deus te prior amavit, Timothee? Ita est: Deus te *prior* amavit: amat, & vult æternum amare, ut ipsum vicissim ames.

Nosti autem ipsemet, quid hæc verba sibi velint: *Deus te amat.* Hoc volunt, quod Deus tibi velit bene: quod tibi *placere* quærat: quod tibi *fatagat blandiri*: quod *allaboret* te sibi *devincire*: quod *ambiat te lucrari*: quod *studeat* tibi *benefacere.* - *Deus tibi.* - *Deus te.* - -

Deus, inquam, in se ipso ab æterno in æternum infinite felix sine te, sine hominibus & Angelis - - hic Deus te *prior* amavit, antequam in rerum natura fueris, eum cognoscere, aut amare poteris. - -

* Ep. 8. ** Joan. 4.

eris. - - Et quidem amavit te sine ullo tuo merito - imo cum multis, magnisque demeritis, peccatis, & impietatibus tuis clarissime prævisis, innumeros in suo *Nihilo* relinquens Angelos & homines, quos te digniores, te fideliores fore præviderat. Non hos, sed *te prior amavit: - prior te amat.*

Quo autem, putas, amore? Audi, & obstupesce. Amavit te, amatque non solum speculativo, sterili, otioso, & infœcundo amore, sed activo, practico, fœcundo, beneficentissimo, & ex omni parte *infinito.*

Agedum: cum Apostolo in manus sume decempedam, & dimetire, *quæ sit longitudo, latitudo, & sublimitas, & profundum amoris erga te.* Profecto est *

I. *Infinitus in sua longitudine, quia in charitate perpetua dilexit te.* - Semper fuisti præsens in mente ** & corde Dei: nec momento citius, quam te, amavit se. Vult etiam deinceps te amare *in perpetuum*, non modo singulis vitæ tuæ momenti dona Naturæ & gratiæ benevole conservando, sed & gloriæ *æternæ.* En! Amor & Misericordiæ Domini (erga te) *ab æterno in æternum.* ***

II.

* Ephes. 3. ** Jerem. 31. *** Psal. 102.

II. *Infinitus in sua latitudine*, seu largitione tam naturalium, quam supernaturalium, sine numero & fine, donorum & gratiarum. Tui amore, si solus morienti simul toti generi humano super-
viveres, conservaret, uti modo conservat, Stellas, Lunam & Solem in Cælis, aves in aëre, pisces in aquis, feras in sylvis, aurum & argentum in montibus, vinum in collibus, fructus in agris & hortis: tibi speciatim, quæ innumeris non dedit, aut mature eripuit, conservat bona & dona *Nature*, sanitatem in corpore, vigorem in sensibus, potentias in anima &c. - -

Vides utique, quam *infinitus* sit in *latitudine* sua Amor Dei erga te. Amat te scl. omni tempore - - amat in omni loco - - in omni ætate, statu, & conditione tua - - in omni genere creaturarum, in omni. - - Verissime Augustinus: *Domine! omnia clamant, ut amem te. Omnia.*

III. *Infinitus in sublimitate*, seu sublimissimis operibus propter te a Deo patris, aut *donis supernaturalibus* tibi collatis, aut adhuc conferendis. - - Nunquid enim Filium suum Unigenitum, verum Deum de Deo vero, in mortem crudelissimam pro te dedit: *donum* utique

que *infinitem*? - - Hic vitam & pretium Sanguinis sui pro te dedit, utique *infinitem*? Sua tibi transcribit *Merita*, utique *infinita*? - - Suam tibi communicat *gratiam*, quæ *thesaurus* est *infinitus*. Suam tibi præparat in Cælo *Gloriam*, *Bonum* utique *infinitem*? - Se ipsum cum tota Divinitate & Humanitate sua dat in *Evcharistia*, *Donum* utique *divinum* ac *infinitem* in *Sublimitate*? - -

IV. At *infinitus* quoque erga te Dei Amor est *in profundo*, seu in rebus vilissimis, quæ Deus amore tui suscipit, & adhuc suscipit., * *Cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens. Humiliavit semetipsum usque ad mortem: mortem autem Crucis, mortem omnium vilissimam, turpissimam.*

Imo (qui supremus Amoris apex est) amore tui in *Evcharistia* sub speciebus ratione, sensu, & vitæ carentis creaturæ (panis) sese occultat, & sic Deus vere *absconditus* permanebit usque ad consummationem sæculi. **

Jam sic argumentor, *Timothee*. Beneficia etiam feræ sentiunt, nec ullum

* Ad Philipp. 2. ** Isa 45.

lum est tarr immanuetum animal, quod
cura non mitiget, & in amorem sui
vertat, verissime ait Seneca. Et nos
ergo (quis enim ausit, vel possit aliam
conclusionem facere?) nos ergo diliga-
mus Deum, quoniam ipse prior dilexit nos: *
& dilexit nos amore secundum omnem
dimensionem infinito.

Dicamus ergo cum S. Xaverio: *Satis est, Domine, satis est.* Satis est tui
erga nos amoris, satis benevolentiae,
satis beneficentiae. Satis est, & plus-
quam satis! - .

Verum enimvero licet Deus nos prior
non dilexisset, nec boni aut gratiae quid-
quam nobis contulisset, tamen a nobis
deberet super omnia amari; etenim

PUNCTUM II.

*Deus propter se meretur amari,
quia est in se infinite amabilis.*

HÆc est natura, indoles, ac inge-
nium cordis & voluntatis huma-
næ, ut necessario versetur circa bonum,
adeoque amet, imo non possit non ama-
re, quod revera bonum est, aut saltem
appa-

* Joan, 4.

apparet ut bonum : sive dein sit *bonum honestum* , ut artes , scientiæ , honores : sive sit *bonum utile* , ut opes , beneficia , quæstuosa officia : sive sit *bonum delectabile* , uti sunt pulchra , artificiosa , mirabilia ; *pulchrum enim* , & *bonum omnia desiderant* . *

Si jam scire cupis , Timothee , an , & quantum Deus *propter se* mereatur amari , prius cognoscere debes , *an* , *quale* , & *quantum* Deus sit *Bonum in se ipso* , nam ignoti nulla cupido , & nihil est volitum , nisi cognitum .

Quid ergo est Deus ? - - R. Nescio . Ipsa Dei Incarnata Sapiencia , Christus , dum a quodam *bonus Magister* appellabatur . ** *Quid* , ajebat , *quid me* (*scilicet secundum Humanitatem* utut perfectissimam) *dicis bonum* ? *nemo bonus* , nisi *solus Deus* . *Nemo bonus* , *nemo amabilis* , *nemo* , si cum Deo comparetur , *bonus* , nisi *solus Deus* , utpote qui *solus ex se* , ex sua Natura & essentia *omne Bonum* , h. e. omnes naturales , morales , & supernaturales Perfectiones , infinite possidet . ***

Quid

* S. Dion. Areop. ** Luc. 18.

*** V. Corn. a L. in Luc.

Quid ergo est Deus? - - R. Jam dixi, & dico millies: Nescio. Id si scirem, aut explicare possem, ipsemet deberem esse Deus. Ne nihil dicam, cum Doctore, gentium dico: * Deus est ille, ex quo sunt omnia, per quem sunt omnia, in quo sunt omnia, simul bona, perfectiones & amabilitates omnium creaturarum, at in gradu infinite excellentiori.

O Timothee! Quam magnus ergo, quam bonus, quam pulcher, quam perfectus, quam amabilis debet esse Deus, qui tam grandia, tam bona, tam pulchra, tam perfecta, tam deliciosa & amabilia in Cælo in terra creavit sine numero & sine, sine mora, labore, resistantia, solo nutu, voluntate ac imperio? - - Nunc ad rem.

Deus *solus* non tantum *adjective*, sed, ut loquitur S. Thomas ** *substantive* est bonus & *omne bonum*: seu est ipsa *Bonitas*, h. e. fons, origo, & cumulus omnium Bonorum ac Perfectionum sine ulla admixtione mali, defectus, aut imperfectionis. - - -

Nega jam, Timothee, si potes. Nunquid *ob singulas* ex enumeratis perfectionibus, bonis, & qualitatibus amas, &

O

non

* Rom, II. ** In C. 33. Exodi,

non potes non amare *hominem*, et si conjunctas illis imperfectiones videas, & averferis in eo? e. g. amas in eo scientiam: at displicet tibi ejusdem superbia. Amas in illo liberalitatem: averfaris ejus jactantiam: & sic de aliis. - - -

Tuam fidem! Cur ergo *Deum* tuum non amas, qui possidet omnes *simul* perfectiones? & possidet in *gradu excellentissimo*? - - & possidet *sine ulla admixtione mali*, aut defectus? - - & modo possidet *infinito*? - - - Ubi ergo tua est fides? ubi ratio & intellectus? - - ubi voluntas tua, & cor humanum?

Itane vero aliud, quam *Deum*, amabis? nam sine omni amore neque tu vivere potes, nec ullus hominum. - - Quid amabis igitur extra *Deum*? quid amore tuo dignum quæres? - - An Bonitatem? - - Hæc in *solo Deo* est *sine malitia*. Pulchritudinem? - - Hæc in *solo Deo* est *sine macula*: Scientiam? - - Hæc in *solo Deo* est *sine errore*. Delectationem? - - Hæc in *solo Deo* est *sine dolore*. Felicitatem? - - Hæc in *solo Deo* est *sine miseria*.

Et tamen hunc *Deum*, hunc omnium omnino Perfectionum sine ulla admixta imperfectione cumulum, non amas super omnia? non amabis?

Ita

Ita est: non amas. - - Amas vero cre-
 aturas plane imperfectissimas. - - Amas
 socios etiam malos. - Amas *divitias* utut
 fluxas: *honores* utut vanos: *voluptates* ut-
 ut mendaces, utinam non *fecundas* quoque. -
 Amas *hostes* tuos juratissimos, *carnem &*
sensus tuos. - - Amas *te ipsum*. - ita est:
 te ipsum amas tenerrime, amas vehe-
 mentissime, ad insaniam usque amas te,
 licet imperfectionibus, forte & pecca-
 tis, undique scatentem.

At Deum (quis credat?) Deum non
 amas, Bonum unicum - summum - pu-
 rissimum - infinitum - bonorum omnium
 mare & fontem inexhaustum non amas.

Obstupescite Celi super hoc, & portæ ejus
 desolamini! * Audiatur terra, & contremi-
 scat! Amor non amatur, ingemiscit S. Ja-
 cobonus. - - Amor amoris non amatur, con-
 queritur S. Magdalena de Pazzis. - - Amor
 omnis amoris non amatur, flens ejulat S.
 Bernardus.

Miserum te sane, o mi Deus! - - (ig-
 nosces autem, Domine, si pro affectu
 in te meo libere jam loquar) Miserum
 te, inquam: o Deus! - Prodiges in cre-
 aturas nostrum dividimus amorem: vix
 scintillam tibi reservamus. Amatur in-
 fans, qui nihil est, nisi pus & pugillus
 O 2 pul-

* Jerem. 2.

pulveris. - Rustica non est ancilla, stabularia non est, quæ suum non habeat, aut reperiat amasium.

Licetne ultra loqui Domine, totam uno halitu veritatem edicere? - - - -
Non est avicula, non est felis, non canis, aut equus, qui suum non habeant amatorem. - At, at (heu! pudet veritatem fateri) *Amor non amatur. - - Amor amoris non amatur. - Amor omnis amoris non amatur. - -*

Utique *olim* S. Franciscus Seraph. aliud non amabat, aliud non loquebatur, non cogitabat aliud, quam *Deus meus, & omnia!*

Utique *olim* Beatus ejusdem Socius Ægidius pro tessera utebatur unice: *Unum uni: unum cor uni Deo!*

Utique *olim* S. Franciscus de Paula ex solo stellarum, florum, aliarumque creaturarum aspectu in tantum Dei Creatoris amorem exarsit, ut manum frigidæ immergens, ocyus istam ebullire fecerit, extinctam vero candelam solo digiti sui calore accenderit.

Utique *olim* S. Franciscus Salesius ob divini amoris vehementiam de vita periclitatus Deum rogare debuit, ut incendia illa susteret, atque æternitati reservaret.

Uti-

Utrique *olim* S. Stanislaus Kostka etiam in hyeme pannis aqua frigefactis, Magnus vero Indiarum Apostolus Xaverius cum S. Petro de Alcantara refrigeratione aëris, diducta a pectore toga, indigebant, ne cor amore Dei exæstuans conflagraret, aut suffocaretur.

Utrique *olim* S. Philippus Nerijs tanto Dei amore inflammatus erat, ut sæpius exclamaret: *Num fieri potest, ut, qui in Deum credit, aliud amet, præter Deum?* Conversus denique ad Deum: *O Deus, ajebat, quia adeo amabilis es, & ita ardentè desideras a nobis amari, cur unum duntaxat cor nobis dedisti? & quidem cor adeo parvum, & angustum? - - Cæterum iste Sanctus die Pentecostes tam immenso amoris divini æstu, exarsit, ut præ vehementia, nimiumque violento cordis motu costa circa pectus Sancti rumpere-tur, certo morituri, nisi Deus per miraculum vitam conservasset.*

Utrique *olim* S. Virgo Melania post univnicam de infinita Dei amabilitate meditationem adeo in Ejus amorem incaluit, ut una manu accensam facem, altera hydriam aqua refertam tenens in plateam lymphatæ similis procurrerit, causamque facti rogata responderit: *Hac face cuperem Cælum comburere: isthac*

Q 3

vero

vero aqua infernum extinguere, ut Deum nec metu inferni, nec spe Cæli, sed purissime ob infinitam Ejus amabilitatem deinceps amare cogherentur homines.

Ita olim Sancti in terris. Ita olim, inquam. - - At quid modo? quid hodie fit? Heu monstra rerum! Nunc, nunc Amor non amatur. Nunc amor amoris non amatur. - Nunc amor omnis amoris non amatur.

Imo opus est severo Dei præcepto, ut eum diligamus, a cujus amore poteramus, imo debebamus nos subtrahere, aut ex mera reverentia excusare. At non sufficit nobis præceptum. Opus est, ut se diligentibus æterna promittat præmia & gaudia. Neque tamen ista præceptum ejus amorem a nobis evincunt. Opus est sempiterna minitari supplicia, & infernales rogos, nisi ipsum diligamus. Sed nec ista Dei amorem a nobis possunt extorquere. - - Superi, inferique! Ad hæc ultra quid dicam, cogitemque?

Stupore non minus, quam rubore plenus dicebat Augustinus: *Quid tibi sum, Domine, ut amari te jubeas a me, & nisi faciam, irascaris mihi, & miniteris ingentes miserias?* - parvane miseria est, si non amem te.*

Ego

* L. I. Conf. c. 20.

Ego autem, cum neque ista Augu-
 tini verba & admiratio, neque alia verba
 satis exprimant portentum nostræ erga
 Deum amandum duritiei ac insensibili-
 tatis, rem totam paucis, at verissimis
 Guilielmi Parisiensis verbis concludo, &
 absolvo: *Homo, ait homo tot congestis car-
 bonibus (quot scl. Dei Perfectionibus &
 Beneficiis) miraculo diabolico friget ad
 Deum. - friget miraculo, sed diabolico.*

Ita enim vero est, mi Timothee: ac
 ita esse, ex energumena fateri debuit
 per altio rem vim, sacrosque Ecclesiæ ex-
 orcismos coactus dæmon; adjuratus
 enim, ut nomen suum ediceret, ejulans
 & irrugiens exclamavit: *Ego sum nequam,
 qui caret omni amore Dei.* Quid tunc præ-
 sens cum audiret S. Catharina Senensis:
*O, aiebat, o inferne omnium infernorum!
 carere omni amore Dei! - O inferne omnium
 infernorum!*

Ita est, o mi Deus: ita omnino est.
 Non potest non fascino, & infernale
 quidem, ac diabolicum in hoc latere
 fascino, quod alia omnia possimus a-
 mare, & amemus, etiam ardenter, præ-
 ter te solum, o Deus! - - Amamus no-
 stros parentes, quia nos genuerunt: Ma-
 gistros, quia nos instruxerunt: Medicos,

quia nos sanarunt : Mecænates , quia nobis benefecerunt. - - -

Plus dico. Amamus equum , quia nobis est commodus : canem , quia fidelis : quodvis jumentum , quia nobis est utile. - - -

Plus dico. Amamus animam , & sensu carentia : Musicam & recreationes , quia nobis jucundas : vestes , quia nos tegunt , & protegunt : ignem , quia nos calefacit : Solem & stellas , quia nos illuminat : terram , quia nos sustentat : panem , quia nos enutrit. - -

Quid ultra? - - Nihil ultra , Timothee , nisi hoc unum. Amamus , quidquid non est Deus. Solus amor non amatur. Solus amor amoris non amatur. Solus amor omnis amoris non amatur?

Vah monstrum hominis , Deum , amorem ipsum , non amantis ! Monstrum horrendum , infame , ingens ! imo monstrum , omnium etiam infernalium monstrorum longe monstrosissimum !

Equidem cor humanum potest odio resistere , non item amori. Non possumus non amare nos *amantem* , nobis *benefacientem* , nobis *vere* , imo solum *apparenter amabilem* : te solum , o Deus , o unicum , o purissimum , o perfectissimum , o summum , o infinitum Bonum , o Amato-

matorem nostrum & Benefactorem maximum, te ajo, solum non amamus: nolimus non amare: possumus non amare: imo aliqui non possunt amare, non possunt.

O plus quam millies diabolicam fascinationem! Ea nisi tu, o Deus, ipsemet nos liberes, actum est eheu! de nostro erga te amore: actum est de salute nostra; etenim non datur medium: aut hic uri debemus suavibus amoris divini flammis: aut ibi æternis orci ignibus misere exuri.

Quid tu velis, Timothee, hic stans delibera. Ego quidem pro me locum de liberandi non amplius invenio. Adeo evidenter meretur Deus amari a me.

I. *Meretur propter me, quia prior dilexit me.*

II. *Meretur propter se, quia in se ipso infinite amabilis est.*

Si mecum sentis, Timothee, ut haud dubie sentis, sine mora ad pedes JESU, amore tui Crucifixi, te mecum abiice, & coram Cælo, terra & orco cum Duce tuo S. Patre Ignatio tuum Dei amorem contestare:

Affectus.

O Deus! ego amo te:
 Nam prior tu amasti me.
 En! libertate privo me,
 Ut sponte vinctus sequar te.
 Nil suggerat memoria
 Nisi de tua gloria.
 Nil intellectus sapiat,
 Præterquam ut te capiat.
 Protestor, nil velle me,
 Nisi quod sciam velle te.
 Quæ dono tuo mea sunt,
 Hæc dono meo tua sunt:
 A te accepi, recipe:
 Quid iis velis, præcipe:
 Guberna, sicut scis, & vis;
 Nam scio, quod Amator sis.
 Amore solo, ah! Amore solo dona
 me,

Ut ego quoque amem te
 Et vigil, & per somnia:
 Hæc dando dabis omnia. Amen.

Ad hoc obtinendum dicamus devote
Pater & Ave: & Confirma, o Deus &c.
Timothee! pro æterno Memoriali addo,
 ut sæpius recolas, sententiam **S. Pauli**
I. ad Corinth. 16.

Si quis non amat D. N. JESUM Chri-
stum, sit anathema.

Si

Si jam nosse cupis *Motiva & Gradus*
Amoris Dei?

En breve utrorumque compendium.

Deum amare.

1. Quia te creavit, observantia est naturalis, & filialis.
2. Quia te redemit, obligatio est servilis.
3. Quia Cælum promittit, lucrum est gloriosum.
4. Quia prior te amavit, gratitudo est necessaria.
5. Quia tibi bonus est, benevolentia justa est.
6. Quia est, qui est, scilicet *Bonum super omne bonum*: hæc subtilitas, perfectio, & summus apex Amoris est, in se uno complectens omnes titulos & nomina *Observantiæ, Obligationis, Lucri, Grati- tudinis, Benevolentia, & Respectus.*

Præterea accipe pro memoria

I. Regulas Amoris.

1. Amare, a quo non possis amari, erroris est.
2. Amare, a quo possis non amari, periculi est.
3. Amare, a quo non possis non amari, felicitatis est.

Ergo

Ergo habebis.

*Errorem in amore temporalium:
Periculum in amore hominum:
Felicitem in amore Dei.*

II. *Modum amandi Deum.*

Eum clare præscribit Christus Luc. 10. in hæc verba: *Diliges Dominum Deum tuum ex corde*, quia *Esse corporeum tibi dedit: ex tota anima*, qui per eam tibi dedit *vivere: ex omnibus viribus*, quia dedit *sensus & omnes facultates: ex tota mente*, quia *hanc cum Intellectu tibi ore suo inspiravit.* Ita V. P. Lud. de Pont. Lege ex Thom. Kemp. L. 2. c. 7.

Monita

De Necessitate & Modo

Conservandi Fructum Recollectionis.

Mon. I. Ad salutem nostram absolute necessaria est *perseverantia* in beneceptis. Ita docent 1. Patres: *In Christianis non queruntur initia, sed finis.* Hieron. loco omnium. 2. Christus clarissime: ** Qui perseveraverit usque in finem, hic salvus erit. Hic, & nemo alius.* 3. Exempla. Bene cæperunt Angeli, Saul, Judas

* Matth. 29.